

ÎNCHEIERE

25 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Valeriu Doagă
Judecătorii Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către lichidatorul Societății cu răspundere limitată „Astra” Anatolie Gîndea,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu răspundere limitată „Astra” împotriva Întreprinderii Mixte Compania de Asigurări „Grawe Carat Asigurări” Societate pe acțiuni, intervenienți accesorii Societatea cu răspundere limitată „Decada”, Societatea pe acțiuni „Стандарт Страхования”, cu privire la încasarea datoriei, și cererea reconvențională depusă de Întreprinderea Mixtă Compania de Asigurări „Grawe Carat Asigurări” Societate pe acțiuni către Societatea cu răspundere limitată „Astra”, intervenienți accesorii Societatea cu răspundere limitată „Decada”, Societatea pe acțiuni „Стандарт Страхования” cu privire la constatarea nulității actelor juridice,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către administratorul insolvenței Societății cu răspundere limitată „Astra”, în proces de insolvență, Anatolie Gîndea și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău din 10 noiembrie 2016,

c o n s t a t ă:

La data de 07 iulie 2015 SRL „Astra” a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA, intervenienți accesorii SRL „Decada”, SA „Стандарт Страхования”, cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanta a invocat că în perioada anilor 2012-2013 între SRL „Astra” și ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA au fost încheiate mai multe contracte cu caracter economic care vizau activitatea de promovare și intermediere în scopul vânzării produselor de asigurare.

A menționat SRL „Astra” că printre acestea se numără inclusiv contractul de brokeraj nr. 16/12B din 01 august 2012, încheiat pe o perioadă nedeterminată dintre ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA și SRL „Astra”, contractul de mandat nr.12 din 12 decembrie 2012 încheiat pe un termen de 2 ani între ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA, SRL „Astra” și SRL „Decada”, contractul de mandat nr. 16 din 05 aprilie 2013 încheiat pe un termen de 2 ani între ÎM CA „Grawe Carat Asigurări”, SA, SRL „Astra” și SA „Стандарт Страхования”. Astfel, reclamanta SRL „Astra”

indică că obiectul acestor contracte l-a constituit reprezentarea ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA de către SRL „Astra” în vederea încheierii contractelor de asigurare în numele ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA în schimbul unor comisioane. Relațiile contractuale apărute în temeiul acestor 3 contracte se interpun deoarece pentru vânzarea de către SRL „Astra” a polițelor de asigurare în stânga Nistrului, prin intermediul companiilor SRL „Decada”, SA „Стандарт Страхования”, compania reclamantă urma să mai primească un comision suplimentar la comisionul prevăzut de contractul de brokeraj nr. 16/12B din 01 august 2012.

A indicat că prin contractul de brokeraj nr. 16/12B din 01 august 2012 s-a convenit asupra unui comision de 25% din volumul vânzării polițelor de asigurare obligatorie de răspundere Civilă pentru pagube produse de autovehicule internă RCA și 15% din volumul vânzării polițelor de asigurare obligatorie de răspundere Civilă pentru pagube produse de autovehicule externă Carte Verde, iar prin contractul de mandat nr. 12 din 12 decembrie 2012 și contractul de mandat nr. 16 din 05 aprilie 2013 s-a convenit la plata unui comision în favoarea SRL „Astra” în cuantum de 5% din volumul vânzării polițelor de asigurare prin intermediul companiilor SRL „Decada”, SA „Стандарт Страхования”, care mai prevăd și un comision de 35% din volumul vânzării polițelor de asigurare în beneficiul SRL „Decada” și SA „Стандарт Страхования”.

A susținut reclamanta că la data de 30 septembrie 2013, ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA s-a adresat la judecătoria Buiucani mun. Chișinău cu o cerere de chemare în judecată către SRL „Astra” solicitând încasarea sumei de 711085,48 de lei cu titlu de datorie ce rezultă din contractul de brokeraj nr. 16/12B din 01 august 2012.

De asemenea, reclamanta SRL „Astra” a indicat că în cadrul cauze civile enunțate, SRL „Astra” în calitate sa de pârât a înaintat de 2 ori în conformitate cu art. 172 și art. 173 CPC, cereri reconvenționale, prin care a solicitat încasarea de la ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA în beneficiul său a datoriei în sumă de 847 337 de lei și venitul ratat în sumă de 449 271 de lei, iar în total a sumei de 1 296 608 lei, ce rezultă din cele 3 contracte menționate. Judecătoria Buiucani mun. Chișinău a respins demersurile de primire a cererii reconvenționale.

A declarat că la data de 01 august 2012 între SRL „Astra” și ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA a fost încheiat contractul de brokeraj nr. 16/2B, pentru perioadă nedeterminată.

Iar, în conformitate cu hotărârea CNPF nr. 50/8 din 30 noiembrie 2012, începând cu 01 februarie 2013, procesarea cererii, contractului și poliței/certificatului de asigurare obligatorie de răspundere Civilă auto, comunicarea și transmiterea de către asigurători a informației privind contractele de asigurare obligatorie de răspundere Civilă auto, precum și a informației privind dosarele de daune asociate acestora în regim on-line către baza unică de date a CNPF se va efectua prin intermediul Sistemului Informațional Automatizat de Stat RCA Data, elaborat în conformitate cu HG nr. 133 din 27 februarie 2012 cu privire la aprobarea Conceptului tehnic al sistemului automatizat de stat în domeniul asigurărilor obligatorii de răspundere Civilă pentru pagube produse de autovehicule.

A susținut reclamanta SRL „Astra” că începând cu data de 01 februarie 2013 a fost interzisă perfectarea și eliberarea către asigurați a contractelor și polițelor de

asigurare de răspundere Civilă auto internă și a certificatelor de asigurare Carte Verde în afara Sistemului Informațional Automatizat de Stat RCA Data. Cu toate acestea, la data de 15 iulie 2013, CNPF a limitat pentru SRL „Astra” accesul la sistemul informațional de date RCA Data privind intermedierea contractelor de asigurare obligatorie de răspundere Civilă auto internă și externă ca urmare a cererii ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA nr. 995/13 din 15 iulie 2013, prin care s-a solicitat blocarea accesului reclamantei la RCA Data.

A afirmat că aceste acțiuni au dus la sistarea totală a activității brokerului de asigurare-reasigurare SRL „Astra” cauzând prejudicii materiale.

Totodată reclamanta SRL „Astra” a mai afirmat că blocarea neanunțată din timp a accesului la sistemul RCA a fost contrară obligațiilor contractuale asumate de SRL „Astra” a recepționat notificarea ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA nr. 978/13, despre rezilierea relațiilor contractuale abia la data de 16 iulie 2013, adică la o zi după ce fusese deja deconectată de la sistemul informațional RCA Data, or acest fapt contravine grav prevederilor art. 36 din contractul de brokeraj nr. 16/12B din 01 august 2012, potrivit căruia prezentul contract poate fi reziliat de fiecare din părți în scris cu respectarea unui preaviz de 10 zile către cealaltă parte.

Reclamanta SRL „Astra” indică că aceste acțiuni au cauzat companiei reclamante un prejudiciu în sumă de 449 271 de lei, prin urmare, indică că datoria la ziua de azi a ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA față de SRL „Astra” ce rezultă din cele 3 contracte constituie suma de 847 337 de lei și a venitului ratat în sumă de 449 271 de lei iar în total suma de 1 296 608 lei. De asemenea, reclamanta SRL „Astra” mai indică că prin scrisoarea nr. 1905/13AG din 21 noiembrie 2013, ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA a respins pretențiile SRL „Astra”.

A menționat că nu a recepționat de la ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA nici o scrisoare cu nr. 901/13 datată cu ziua de 27 iunie 2013. Corespunzător reieșind din prevederile art. 36, 42 și art. 43 din contractul de brokeraj nr. 16/12B din 01 august 2012, acesta putea fi reziliat de fiecare părți în scris, cu respectarea unui preaviz de 10 zile către cealaltă parte, predat personal, prin curier sau poștă prin scrisoare recomandată către destinatar.

A solicitat reclamanta SRL „Astra” încasarea din contul ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA a datoriei în sumă de 847 337 de lei și venitului ratat în sumă de 449 271 de lei iar în total suma de 1 296 608 lei.

La data de 10 noiembrie 2015 reprezentantul părții ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA a înaintat o cerere reconvențională către SRL „Astra” privind declararea nulității contractului de mandat nr. 12 din 12 decembrie 2012 și contractul de mandat nr. 16 din 05 aprilie 2013 (f.d.34-39 Vol.II).

Prin încheierea protocolară din 25 noiembrie 2015, cererea reconvențională a ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA a fost primită în procedură, pentru examinarea concomitentă cu acțiunea inițială.

În motivarea cererii reconvenționale reclamanta ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA a invocat că solicitarea SRL „Astra” de încasare a unei presupuse datorii în temeiul contractului de mandat nr.12 din 12 decembrie 2012, încheiat pe un termen de 2 ani între ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA, SRL „Astra” și SRL „Decada” și contractului de mandat nr. 16 din 05 aprilie 2013, încheiat pe un termen

de 2 ani între ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA, SRL „Astra” și SA „Стандарт Страхования” o consideră abuzivă.

A indicat că acțiunea în constatarea nulității absolute este imprescriptibilă, cu toate că ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA a solicitat de la SRL „Astra” în mai multe ocazii prezentarea originalelor contractului de mandat nr.12 din 12 decembrie 2012 încheiat pe un termen de 2 ani între ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA, SRL „Astra” și SRL „Decada” și contractului de mandat nr. 16 din 05 aprilie 2013 încheiat pe un termen de 2 ani între ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA, SRL „Astra” și SA „Стандарт Страхования”, le-a primit abia în cadrul ședinței judecătorești din 26 august 2015.

Prin urmare, contractele nr. 12 și 16 contravin normelor imperative ale legii. Conform art. 220 alin. (1) Cod Civil și art. 47 alin. (1) al Legii cu privire la asigurări nr. 407 din 21.12.2006.

A menționat că nici o altă persoană, fizică sau juridică, nu este împuternicită să intermedieze în interesul asigurătorului produsele sale de asigurare, or, nici SA „Стандарт Страхования”, nici SRL „Decada” nu au calitatea de intermediar în asigurări, ceea ce face prestațiile societăților indicate în pct. 1.3. și remunerațiile indicate în anexele contractelor 12 și 16 imposibile.

De asemenea, reclamanta ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA a mai indicat că în temeiul art. 670 Cod Civil, este nul contractul al cărui obiect reprezintă o prestație imposibilă, or, obiectul contractelor nr. 12 și 16 nu doar prezintă o prestație imposibilă dar și contravine normelor imperative ale legii.

A susținut că cuantumul remunerațiilor indicate în anexele contractelor nr. 12 și 16 contravin prevederilor pct. 7 și 8 a Hotărârii Guvernului RM nr. 318 din 17 martie 2008 cu privire la aprobarea Metodologiei de calcul a primei de asigurare de bază și al coeficienților de rectificare pentru asigurarea obligatorie de răspundere Civilă pentru pagube produse de autovehicule.

A relatat că în conformitate cu contractul de brokeraj nr. 16/12B din 01 august 2012, încheiat între ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA și SRL „Astra”, în beneficiul SRL „Astra” a fost stabilită o remunerație pentru intermedierea produselor de asigurare ale asigurătorului sub formă de comision în valoare de 25% pentru asigurare RCA și 15% pentru asigurare Carte Verde.

A declarat că pretinsa obligație a ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA de a achita SRL „Astra” comision suplimentar pentru fiecare clasă de asigurare de 5%, iar SA „Стандарт Страхования” și SRL „Decada” câte 35% pentru fiecare clasă de asigurare conform anexelor la contractele nr. 12 și nr. 16, înseamnă că ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA și-a asumat o obligație contrară legii, iar comisionul ar reprezenta 65% pentru asigurare RCA și 60% pentru asigurarea Carte Verde, depășind de mai bine de 3 ori valoarea stabilită prin HG nr. 318. Potrivit pct. 11 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 1 din 07 iulie 2008 cu privire la aplicarea de către instanțele de judecată a legislației ce reglementează nulitatea actului juridic civil.

A menționat că contractele nr. 12 și 16 prezintă părți care nu există, fiind semnate de către SA „Стандарт Страхования” și S.R.L. „Decada”, care î-și au adresa în regiunea din stânga Nistrului, or, în conformitate cu prevederile art. 7 din Legea nr. 173 din 22 iulie 2005 cu privire la prevederile de bază ale statutului juridic

special al localităților din stânga Nistrului (Transnistria), Transnistria, în persoana puterilor ei legislativă și executivă a organelor administrației locale respectă pe teritoriul său Constituția, alte legi și acte normative ale Republicii Moldova, îndeplinește programele naționale de dezvoltare social-economică și culturală.

A susținut că nici SA „Стандарт Страхования” și nici SRL „Decada” nu se regăsesc în Registrul de stat al persoanelor juridice fapt confirmat și prin scrisoarea nr. 675 din 09 noiembrie 2015, fiind confirmat chiar și de către SRL „Astra” fapt indicat și în încheierea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 29 iulie 2015 de primire a cererii de chemare în judecată inițiale și pregătire a pricinii pentru dezbateri.

Totodată, reclamanta ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA a mai susținut că entitățile SA „Стандарт Страхования” și SRL „Decada” nu sunt posesori de drepturi și obligații în desfășurarea activității economice legale pe teritoriul Republicii Moldova.

Mai mult ca atât, contractele nr. 12 și 16 n-au fost semnate de ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA, or, administrator al ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA conform Registrului de stat al persoanelor juridice a fost desemnată Veronica Malcoci fapt confirmat prin extrasul nr. 18825 din 24 iulie 2015, anexat de către SRL „Astra” la cererea de chemare în judecată, astfel, doar la aplicarea semnăturii Veronicăi Malcoci, Î.M. C.A. „Grawe Carat Asigurări” S.A. își poate asuma executarea unor obligații.

În această ordine de idei, reclamanta ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA a afirmat că administratorul ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA a semnat contractul de brokeraj nr. 16/12B din 01 august 2012, încheiat pe o perioadă nedeterminată dintre ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA și SRL „Astra”, dar n-a semnat contractul de mandat nr.12 din 12 decembrie 2012 pretins încheiat pe un termen de 2 ani între ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA, SRL „Astra” și SRL „Decada” și contractul de mandat nr. 16 din 05 aprilie 2013, pretins încheiat pe un termen de 2 ani între ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA, SRL „Astra” și SA „Стандарт Страхования”.

Mai mult, reclamanta ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA a afirmat că SRL „Astra” cunoștea că contractele nr. 12 și 16, nu au fost semnate de către administratorul ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA și nici nu s-a asigurat de faptul că conducerii companiei îi este cunoscut faptul existenței contractelor menționate sau semnarea lor este într-adevăr intenția acesteia.

Astfel, reclamanta ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA în acțiunea reconvențională a invocat că SRL „Astra” solicită executarea unor contracte despre care cunoștea că nu au fost semnate de către administratorul ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA și nu reprezintă intenția companiei.

A remarcat că ordonanța de refuz în începerea urmăririi penale din 16 iunie 2014, în baza sesizării directorului ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA include declarațiile administratorului SRL „Astra”, Pascarenco Liudmila care confirmă că, contractele nr. 12 și 16 au fost semnate de altă persoană, Verbițchi Oleg, fost angajat al ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA, însă, la o examinare vizuală a contractelor nr. 12 și 16, se constată că acestea n-au fost semnate nici de către Verbițchi Oleg.

A solicitat reclamanta ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA constatarea ca fiind nul contractul de mandat nr. 12 din 12 decembrie 2012 și a contractul de mandat nr. 16 din 05 aprilie 2013.

Prin hotărârea Judecătorei Rășcani, mun. Chișinău din 10 noiembrie 2016 a fost respinsă acțiunea inițială și a fost admisă acțiunea reconvențională, a fost constatat ca fiind nule contractul de mandat nr. 12 din 12 decembrie 2012 încheiat între ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA, SRL „Astra” și SRL „Decada”, și contractul de mandat nr. 16 din 05 aprilie 2013 încheiat între SA „Grawe Carat Asigurări”, SRL „Astra” și SA „Стандарт Страхования” și a fost încasat din contul SRL „Astra” în beneficiul ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA a sumei de 100 de lei, cu titlu de cheltuielile de judecată pentru achitarea taxei de stat.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, nici SA „Стандарт Страхования” și nici SRL „Decada” nu au calitatea de intermediar în asigurări, deoarece reieșind din scrisoarea ÎS Camera înregistrării de Stat nr. 675 din 09 noiembrie 2015, SRL „Decada” și SA „Стандарт Страхования” nu figurează înregistrate în conformitate cu legislația Republicii Moldova, nu au fost luate la evidență provizorie și înscrise temporar în Registrul de stat al persoanelor juridice și întreprinzătorilor individuali în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 815 din 02 august 2005 cu privire la regularizarea fluxurilor de mărfuri ce constituie obiectul activității de comerț exterior a Transnistriei.

La fel prima instanță a constatat că, potrivit răspunsului Agenției Servicii Publice a RM nr. 575 și nr. 576 din 12 decembrie 2017, se menționează că în Registrul de stat al persoanelor juridice, pe adresa or. Grigoriopol, str. Karl Marx 5, nu figurează întreprinderea SRL „Decada”, la fel se menționează că pe adresa or. Tiraspol, str. Karl Liebknecht 385, nu figurează întreprinderea S.A. „Стандарт Страхования” și nici informație privind luarea la evidență provizorie a întreprinderilor și nici înscrierea temporară în Registrul de stat al persoanelor juridice și întreprinzătorilor individuali în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 815 din 02 august 2005 cu privire la regularizarea fluxurilor de mărfuri ce constituie obiectul activității de comerț exterior a Transnistriei, nu se deține.

Astfel, prima instanță a concluzionat că lipsa calității de intermediar în asigurări face prestațiile SRL „Decada” și SA „Стандарт Страхования” indicate în pct. 1.3. din contractul de mandat nr.12 din 12 decembrie 2012 și contractul de mandat nr. 16 din 05 aprilie 2013 imposibile.

Mai mult ca atât, prima instanță a constată că, obiectul contractului de mandat nr.12 din 12 decembrie 2012 și contractului de mandat nr. 16 din 05 aprilie 2013 nu doar prezintă o prestație imposibilă dar și contravine normelor imperative ale legii, deoarece, pretinsa obligație a ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA de a achita SRL „Astra” comision suplimentar pentru fiecare clasă de asigurare de 5%, iar SA „Стандарт Страхования” și SRL „Decada” câte 35% pentru fiecare clasă de asigurare conform anexelor la contractele nr. 12 și nr. 16, contrară legii, iar comisionul ar reprezenta 65% pentru asigurare RCA și 60% pentru asigurarea Carte Verde, depășește valoarea stabilită prin Hotărârea Guvernului RM nr. 318 din 17 martie 2008.

Urmare, prima instanță a concluzionat asupra declarării nulității contractului de mandat nr. 12 din 12 decembrie 2012 încheiat între ÎM CA „Grawe Carat Asigurări”,

SA, SRL „Astra” și SRL „Decada” și contractului de mandat nr.16 din 05 aprilie 2013, încheiat între SA „Grawe Carat Asigurări”, SRL „Astra” și SA „Стандарт Страхования”, prin urmare, fiind nefondate și pretențiile SRL „Astra” de încasare a datoriei din contul ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA în temeiul contractelor sus-enunțate.

Referitor la cerința SRL „Astra” privind încasarea venitului ratat în sumă de 449 271 de lei, prima instanță a reținut că nu au fost prezentate probe care ar demonstra faptul că SRL „Astra” a suportat un venit ratat în sumă de 449 271 de lei. Or, prin notificarea nr. 978/13 din 11 iulie 2013, ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA a anunțat SRL „Astra” despre rezilierea contractului de brokeraj nr. 16/12B din 01 august 2012 din data de 11 iulie 2013. Astfel, începând cu data de 11 iulie 2013, ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” era îndreptățită să solicite și limitarea accesului SRL „Astra” la sistemul automatizat RCA Data pentru încheierea contractelor de asigurare în numele ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2017 a fost respins apelul declarat de către SRL „Astra” și menținută hotărârea primei instanțe. A fost încasat din contul SRL „Astra” în beneficiul ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA a sumei de 146 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

La data de 16 ianuarie 2017, în termenul prevăzut de lege, lichidatorul SRL „Astra” Anatolie Gîndea a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii inițiale și respingerii acțiunii reconvenționale.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece concluziile instanțelor sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, prima instanță argumentându-și soluția preluând motivele din cererea reconvențională.

A susținut că instanța de fond a neglijat scrisoarea CNPF nr. 04-5803 din 21 decembrie 2015 prin care a fost confirmat că pe parcursul a. 2013 CNPF a autorizat 8 utilizatori pentru SRL „Decada”, care au realizat 223 de contracte de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto din numele ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA și 53 de utilizatori pentru SA „Стандарт Страхования” care au realizat 1319 de contracte de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto din numele ÎM CA „Grawe Carat Asigurări”.

A indicat că numărul acestor contracte nu conține date privind vânzarea altor categorii de polițe de asigurare în Transnistria, cum ar fi Carte Verde ș.a, dar se referă doar la polițe de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto.

A considerat că instanțele ierarhic inferioare au interpretat eronat prevederile art. 670 Cod civil, art. 47 alin. (1) din Legea cu privire la asigurări și pct. 7 și 8 a Hotărârii Guvernului nr. 318/2008 declarând nulitatea absolută a contractului de mandat nr. 12 din 12 decembrie 2012 și a contractului de mandat nr. 16 din 05 aprilie 2013.

A declarat că instanțele ierarhic inferioare nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțe importante pentru soluționarea pricinii, invocând faptul că SRL „Astra” a recepționat notificarea ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA nr. 978/13 cu privire la rezilierea relațiilor contractuale abia la data de 16 iulie 2013, adică la o zi după

deconectarea de la sistemul informațional RCA DATA. Astfel, prima instanță și instanța de apel nu au elucidat faptul când a fost recepționată notificarea nr. 978/13 de către SRL „Astra” și dacă a fost respectat termenul de preaviz de 10 zile.

Prin referința depusă la data de 20 martie 2018 ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către lichidatorul SRL „Astra” Anatolie Gîndea nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către lichidatorul SRL „Astra” Anatolie Gîndea, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lichidatorului SRL „Astra” Anatolie Gîndea ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către lichidatorul Societății cu răspundere limitată „Astra” Anatolie Gîndea se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic